Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

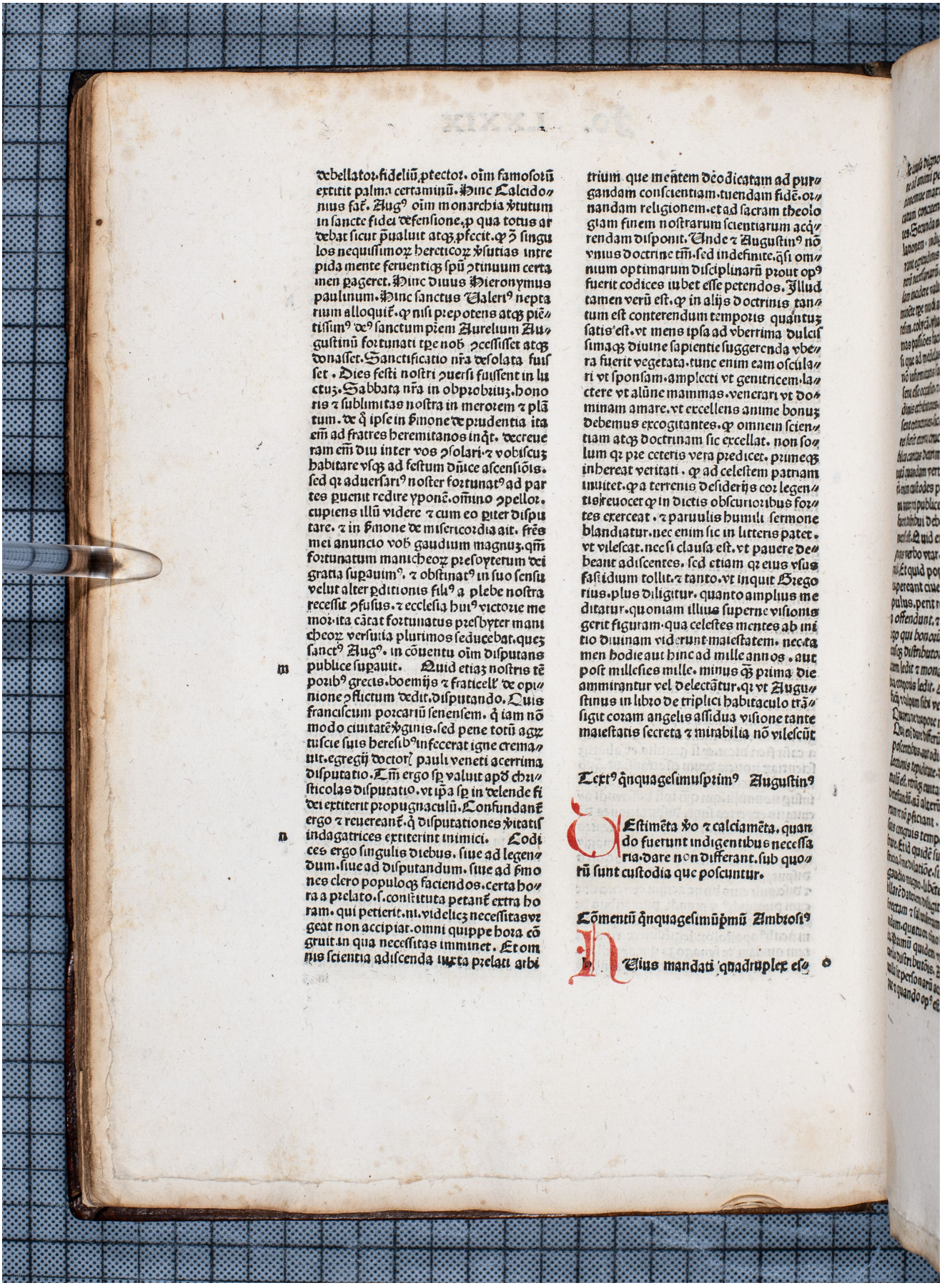

debellator. fideliũ ꝓtector. oĩm famosorũ extitit palma certaminũ. Hinc Calcidonius fat̃. Aug⁹ oĩm monarchia ꝟtutum in sancte fidei defensione. ꝑ qua totus ardebat sicut p̃ualuit atq; ꝓfecit. q̃ ꝯ singulos nequissimoꝝ hereticoꝝ ꝟsutias intrepida mente feruentiq; spũ ꝯtinuum certamen ꝑageret. Hinc diuus Hieronymus paulinum. Hinc sanctus Valeri⁹ neptarium alloquit̃. q̃ nisi prepotens atq; piẽtissim⁹ de⁹ sanctum p̃rem Aurelium Augustinũ fortunati tpe nob ꝯcessisset atq; donasset. Sanctificatio nr̃a desolata fuisset. Dies festi nostri ꝯuersi fuissent in luctuꝫ. Sabbata nr̃a in obprobriuꝫ. honoris ⁊ sublimitas nostra in merorem ⁊ plãtum. de q̃ ipse in ꝑmone de prudentia ita em̃ ad fratres heremitanos inq̃t. decreueram em̃ diu inter vos ꝯsolari. ⁊ vobiscuꝫ habitare vsq; ad festum dñice ascensiõis. sed q̃ aduersari⁹ noster fortunat⁹ ad partes ꝑuenit redire yponẽ. om̃ino ꝯpellor. cupiens illũ videre ⁊ cum eo ꝑiter disputare. ⁊ in ꝑmone de misericordia ait. frẽs mei anuncio vob gaudium magnuꝫ. qm̃ fortunatum manicheoꝝ presbyterum dei gratia supauim⁹. ⁊ obstinat⁹ in suo sensu velut alter ꝑditionis fili⁹ a plebe nostra recessit ꝯfusus. ⁊ ecclesia hui⁹ victorie memor. ita cãtat fortunatus presbyter manicheoꝝ versutia plurimos seducebat. quez sanct⁹ Aug⁹. in cõuentu oĩm disputans
m publice supauit. Quid etiaꝫ nostris tẽporib⁹ grecis. boemijs ⁊ fraticell' de opinione ꝯflictum dedit. disputando. Quis franciscum porcariũ senensem. q̃ iam nõ modo ciuitatẽ ꝟginis. sed pene totũ agꝝtuscie suis heresib⁹ infecerat igne cremauit. egregij doctor' pauli veneti acerrima disputatio. Tm̃ ergo sp̃ valuit apd̃ christicolas disputatio. vt ip̃a sp̃ in delende fidei extiterit propugnaculũ. Confundant̃ ergo ⁊ reuereant̃. q̃ disputationes ꝟitatis
n indagatrices extiterint inimici. Codices ergo singulis diebus. siue ad legendum. siue ad disputandum. siue ad ꝑmones clero populoq; faciendos. certa hora a prelato. s. constituta petant̃ extra horam. qui petierit. ni. videlicꝫ necessitas vrgeat non accipiat. omni quippe hora cõgruit. in qua necessitas imminet. Et omnis scientia adiscenda iuxta prelati arbitrium que mentem deodicatam ad purgandam conscientiam. tuendam fidẽ. ornandam religionem. et ad sacram theologiam finem nostrarum scientiarum acq̃rendam disponit. Unde ⁊ Augustin⁹ nõ vnius doctrine tm̃. sed indefinite. q̃si omnium optimarum disciplinarũ prout op⁹ fuerit codices iubet esse petendos. Illud tamen verũ est. q̃ in alijs doctrinis tantum est conterendum temporis quantuꝫ satis est. vt mens ipsa ad vberrima dulcissimaq; diuine sapientie suggerenda vbera fuerit vegetata. tunc enim eam osculari vt sponsam. amplecti vt genitricem. lactere vt alũne mammas. venerari vt dominam amare. vt excellens anime bonuꝫ debemus excogitantes. q̃ omnem scientiam atq; doctrinam sic excellat. non solum q̃ pre ceteris vera predicet. primeq; inhereat veritati. q̃ ad celestem patriam inuitet. q̃ a terrenis desiderijs cor legentis reuocet q̃ in dictis obscurioribus fortes exerceat. ⁊ paruulis humili sermone blandiatur. nec enim sic in litteris patet. vt vilescat. nec si clausa est. vt pauere debeant adiscentes. sed etiam q̃ eius vsus fastidium tollit. ⁊ tanto. vt inquit Gregorius. plus diligitur. quanto amplius meditatur. quoniam illius superne visionis gerit figuram. qua celestes mentes ab initio diuinam viderunt maiestatem. nec tamen hodie aut hinc ad mille annos. aut post millesies mille. minus q̃ꝫ prima die ammirantur vel delectãtur. q̃ vt Augustinus in libro de triplici habitaculo trãsigit coram angelis assidua visione tante maiestatis secreta ⁊ mirabilia nõ vilescũt

Text⁹ q̃nquagesimusprim⁹ Augustin⁹

Vestimẽta ꝟo ⁊ calciamẽta. quando fuerunt indigentibus necessaria. dare non differant. sub quorũ sunt custodia que poscuntur.

Cõmentũ q̃nquagesimũ p̃mũ Ambrosi⁹

Huius mandati quadruplex es-